

Pan KAZUO KIUCHI-san, właściciel firmy Combak Corporation, jest typowym Japończykiem – ma mistrzowski pas w Kendo, uwielbia operę, jest również fanem wysokiej klasy brzmienia. Oprócz produkcji elektroniki pod marką Reimyo, okablowania Harmonix i 聖 HIJIRI i kolumn Bravo!, jest też współwłaścicielem patentu XRCD24 i wydaje płyty CD z tym logo: jazz w serii Master Music (JVC) oraz klasykę w wytwórni Hi-Q Records. Typowy Japończyk... ↓

Jak się wydaje, wraz z kablem SM2R „Sound Matter” dokonała się symboliczna zmiana – w miejsce kabli Harmonix weszła, teraz już pełna, oferta pod marką 聖 Hijiri. Proces ten rozpoczął się w 2015 roku wraz z interkonektem analogowym [HGP-10R „Million”](#), a symbolika o której mówię polega na tym, że model [Harmonix X-DC350M2R IMPROVED-VERSION](#), poprzednik testowanego SM2R „Sound Matter”, używany był w studiach JVC przy masteringu płyt XRCD24. Był więc ważnym elementem strategii firmy.

A XRCD24, a szerzej muzyka, jest dla pana Kazuo Kiuchi, właściciela Combak Corporation, czyli firmy będącej właścicielem marek 聖 Hijiri i Harmonix, szczególnie ważnym przedsięwzięciem. To tam następuje spotkanie świata muzyki i techniki i od właściwego dobrania wszystkich detali zależy, czy się one wspomagają, czy z sobą walczą. (Więcej o XRCD, XRCD2 oraz XRCD24 w artykule pt. [Pochwała \(nie\)formatu: XRCD. Próba opisu](#))

| SM2R „Sound Matter”

聖 Hijiri to ‘maestro’ lub ‘ważny przywódca’. Początkowo wydawało się, że będzie to nazwa tylko jednego kabla, interkonektu o którym mówiliśmy, ponieważ pan Kiuchi chciał w ten sposób zaznaczyć jego odrębność i podkreślić wagę, jaką do niego przykład. Coś musiało się jednak zmienić, bo **kiedy rynek ciepło przyjął nowe produkty 聖 Hijiri stało się marką, a nie nazwą jednego kabla.**

Model X-DC350M2R Improved-Version był wersją rozwojową starszego kabla, również używanego w studiach JVC, modelu X-DC „Studio Master”. Przejście z jednego na drugi zajęło firmie aż dziesięć lat. Przejście z kabla X-DC350M2R Improved-Version na SM2R „Sound Matter” to „tylko” siedem lat, ale tylko dlatego,

Jej osiągnięcie to wynik zespołu działań, które wcale nie są jednoznaczne i które niekoniecznie prowadzą wprost do wyższej detaliczności, lepszego rozciągnięcia pasma, większej namacalności i głębszej sceny dźwiękowej. Tak, jak w przypadku kabla SM2R „Sound Matter”.

HIGH
15 ANNI
FIDELITY.PL

| SM2R vs X-DC350M2R

Porównanie tych dwóch kabli pokazuje to, co wyraziłem w poprzednim akapicie. Znam, lubię i szanuję dźwięk kabla Harmonix, ponieważ nigdy mnie nie zawiódł. Pomimo że ma przecież wyraźny dźwięk własny, to nie dominuje nim nad nagraniami. Mimo to nowy kabel – jak by tu powiedzieć – pozamiatął starszym, w niemal każdej dziedzinie. I znowu – nie dlatego, że Harmonix był słabym kablem, a dlatego, że 聖 Hijiri jest tak dobry.

Jego rozdzielczość jest o dwa rzędy wielkości lepsza. To rzecz, której nie da się wymyślić, trzeba do niej dojść. Konieczne są do tego: świetny *background*, wysoko postawiony punkt wyjścia, a także świadomość kierunku, w którym należy iść. Nowy kabel zasilający pana Kiuchi brzmi znacznie niżej i pełniej – to rzeczy w high-endzie podstawowe. Punkt ciężkości barwy ustawiony jest w nim na niską średnicę, co daje w efekcie ciemniejszy niż w Harmoniksie dźwięk.

A przecież to nie jest zamknięte brzmienie. W bezpośrednim porównaniu okazuje się, że blachy są z nim mocne i jednoznaczne, być może nawet mocniejsze niż ze starszą wersją. Tak zagrała, dla przykładu, płyta Max Roach Quartet pt. *Live in Tokyo Vol. 1*. To krążek nagrany w 1977 roku w technice PCM przez wytwórnię Denon. Pisałem o tym wiele razy, nie będzie więc dla państwa zaskoczeniem, jeśli powiem, że to znakomity dźwięk. Nieco przesunięty na skali w górę, ale niebywale dynamiczny, spójny i czysty.

聖 Hijiri pokazał tę płytę dokładnie tak, jak powinna brzmieć. Nie udawał, że jest tu dużo basu, bo go nie ma, ale też w znacznie bardziej wyrafinowany sposób ukazał zalety techniki nagraniowej Denona, której – to moje zdanie – aż do czasów DSD żadna inna cyfrowa technika nagraniowa, bez względu na liczbę bitów, nie mogła dorównać. Drugim, być może jeszcze lepszym sposobem były nagrania Soundstream, ale to materiał na inny artykuł. W

że chwilę wcześniej, w roku 2015, „zdarzył” się inny kabel zasilający, jeszcze z logo Harmonix, model [X-DC Studio Master Million Maestro](#). Był to kabel referencyjny, bardzo drogi, i to on był podstawą testowanego SM2R „Sound Matter”.

Kiuchi-san jest niezwykle oszczędny w podawaniu informacji na temat swoich produktów, ponieważ uważa, że liczy się tylko dźwięk i żaden opis go nie zastąpi. Wiadomo tylko, że na odsłuchach zszedł cały rok i kabel ten będzie oferowany w limitowanej liczbie. Co więcej – **sprzedawany będzie tylko w dwóch krajach na świecie – Japonii oraz Polsce!**

„Sieciovki” przygotowywane przez pana Kiuchi są bardzo charakterystyczne, ponieważ na ich opłot wykorzystano **bawelniany materiał przypominający opłot sznura do żelazka**, zapamiętany z lat naszej młodości. W tym przypadku ma on żółto-czarny przepłot. Za pomocą kabla SM2R „Sound Matter” można by jednak wyprasować żagle potężnego statku, ponieważ jest on gruby i ciężki. Jest nieco mniej giętki niż starsza wersja, ale jedynym **elementem, który je odróżnia jest drewniana „opaska” pośrodku nowego modelu**, na której naklejono logo marki. Wtyki wyglądają tak samo – to bardzo dobre, rodowane, wtyki firmy Wattgate.

Modele X-DC350M2R i X-DC15SM-MR różniły się zarówno użytymi przewodnikami, jak i – choć w mniejszym stopniu – wtykami; droższy kabel miał też ekskluzywny, duży element z drewna umieszczany pośrodku kabla i dostarczany był w wykonywanych ręcznie przez japońskiego artystę pudełkach. W skrócie – Studio Master „Million” Maestro wykonany został z kierunkowych przewodów z miedzi PCOCC, a Improved-Version z miedzi OFC. Jak jest w nowym kablu? – Nie wiemy.

| JAK SŁUCHALIŚMY

X-DC350M2R Improved-Version to kabel zasilający, z którego korzystam nieprzerwanie od momentu, w którym go testowałem. Po prostu musiałem go kupić, ponieważ w jego cenie nie znalazłem równie dobrego i równie pewnego produktu. Tak więc to ten przypadek, w którym testowany produkt porównywany jest przede wszystkim do jego wcześniejszej wersji, która przez wiele lat była częścią systemu referencyjnego. Topowymi kablami są w nim [Acrolink Mexcel 7N-PC9500](#), a następnie [Siltech Triple Crown Power](#) oraz [Acoustic Revive Absolute-Power Cord](#).

Nowy kabel nie miał więc łatwego życia, tym bardziej, że bardzo lubię X-DC350M2R. Żeby dowiedzieć się o nowym kablu zasilającym jak najwięcej przetestowałem go w trzech różnych aplikacjach – dwóch analogowych i jednej cyfrowej, porównując go z jednej strony do starszego Harmonixa, a z drugiej do topowego Siltecha.

W systemach analogowych zasiliał przedwzmacniacze gramofonowe w następujących konfiguracjach:

[1] wkładka gramofonowa Miyajima Labs. Madake → ramię gramofonowe ViV laboratory Ltd. Rigid Float 7/Ha → przedwzmacniacz gramofonowy RCM Audio Sensor Prelude IC,
[2] wkładka gramofonowa DS Audio DS-W2 → ramię gramofonowe Schröder CB Tonearm → przedwzmacniacz gramofonowy DS Audio DS-W2EQ (część systemu wraz z wkładką).

Obydwa ramiona zamontowane były na gramofonie [Döhmnn Helix 1](#).

W systemie cyfrowym przez kabel zasilany był odtwarzacz SACD Ayon Audio CD-35 HF Edition (№ 1/50) oraz transport CD Reimyo CDT-777 Toku. Reszta systemu składała się z przedwzmacniacza liniowego Ayon Audio Spheris III, wzmacniacza mocy Soulution 710 oraz kolumn Harbeth M40.1 na podstawkach Acoustic Revive Custom Stand. Interkonekty i kable głośnikowe – Siltech Triple Crown.

Test miał charakter porównania A/B/A, ze znanymi A i B. Próbk

każdym razie, testowany kabel pokazał wewnętrzne zaawansowanie, rozdzielczość (realną, a nie wynikającą z teoretycznej długości słowa) i fenomenalną dynamikę tego krążka.

A dynamika jest tu ważnym elementem, bo to akurat rzecz, która w starszym kablu też była świetna i jeśli porównanie będzie dokonane przez kogoś mniej doświadczonego, może wskazać na wyższość X-DC350M2R. Tak naprawdę, w porównaniu z nim, 聖 Hijiri brzmi „bardziej”, ale tylko jeśli wiemy, czym jest dobry dźwięk. Jeśli nie, to może dojść do takiej sytuacji, jak przy porównaniu do zwykłego kabla zasilającego, jaki dodawany jest do sprzętu audio. Może się on wydać dokładniejszy, szybszy, bardziej otwarty. Ale to złudzenie, omamienie, tak nie jest.

Bo to testowany kabel jest lepszy, o wiele lepszy, dodajmy. **Brzmi niżej, gęściej, jest w nim o wiele więcej informacji**. I, prawdę mówiąc, jest mu bliżej do kabli Harmonix X-DC Studio Master Million Maestro oraz Siltech Triple Crown Power niż do X-DC350M2R Improved-Version.

| SM2R vs Triple Crown Power

Porównanie kabli SM2R oraz X-DC350M2R miało na celu ustalenie, w którym kierunku poszło myślenie o dźwięku pana Kiuchi. Okazuje się, że w podobnym do tego, w którym idą najlepsi producenci na świecie. Z kolei porównanie z moim referencyjnym kablem Siltecha miało pokazać, w którym obiektywnie miejscu jesteśmy na tym poziomie cenowym.

Chodzi o strukturę dźwięku, a nie detale – o rzeczy ważne, a nie o „pieprzenie w bambus”, jak mawia nasz przyjaciel Janusz, gospodarz spotkań Krakowskiego Towarzystwa Sonicznego. Ważniejszy od poszczególnych cech jest ogólny wyraz takiego przekazu. A jest on zbliżony do tego, co robią obydwie wspomniane kable. **Dźwięk jest niski i jest w nim mnóstwo szczegółów**. Ale to nie są „detale” o których się często mówi, bo nie słychać ich jak detali. To coś, co buduje duże bryły, gęste bryły, trójwymiarowe bryły.

W bezpośrednim porównaniu z Siltechem słychać też, że 聖 Hijiri **skupia się trochę na środku pasma**. Podaje bliżej wokale, jak na przykład Sinatry z płyty *Swingin' Session!!!*. Był on nieco lepiej oddzielony od bandu za nim i bliżej miejsca odsłuchowego. Powtórzyło się to zaraz z Brendanem Perrym i płytą *Ark*. Jego wokal ma znacznie mniejszy wolumen niż Sinatry, i inną rolę do odegrania, ale i on był nieco bardziej selektywny.

A to dlatego, że **japoński kabel skupia się na tym zakresie pasma mocniej, wydobywa poszczególne plany, poleruje je**, ponieważ nie musi aż tak bardzo kontrolować to, co dzieje się na dole pasma. Bas jest niski, gęsty, bardzo ładny. Ale też nie schodzi aż tak nisko, jak w Siltechu, to nie tego typu granie. Niczego mu nie brakowało, bo kiedy trzeba – jak w niektórych fragmentach analogowej wersji debiutu grupy Varius Manx pt. *The Beginning* - zaskakiwał wagą i masą. Ale też jasne jest, że to kabel o innych priorytetach.

muzyczne miały długość 2 minut, słuchane były także całe płyty.

HARMONIX | HIJIRI w „High Fidelity”

- Odsłuch

Nagrania użyte w teście (wybór):

- Brendan Perry, *Ark*, Cooking Vinyl/Vinyl 180 VIN180LP040, 2 x 180 g LP (2011)
- Depeche Mode, *Personal Jesus 2011*, Mute Records Ltd 12BONG43, 33 1/3 rpm maxi-single (2011)
- Frank Sinatra, *Swingin' Session!!!*, Capitol Records/Mobile Fidelity Sound Lab MFSL 1-407, “Special Limited Edition | No. 346”, 180 g LP (1961/2012)
- Komeda Quintet, *Astigmatic*, Polskie Nagrania „Muza”/Polskie Nagrania | Warner Music Poland 190295452032, „Polish Jazz vol. 5”, „Limited Edition Coloured Vinyl | № 299”, LP (1966/2019)
- Max Roach Quartet, *Live in Tokyo Vol. 1*, Denon Jazz YX-7508-ND, LP (1977)
- Shinji Tanimura, *Shinji Tanimura*, Stereo Sound SSAR-013, „Studio Master Series. Stereo Sound Analog Records Collection”, 180 g LP (2017)
- Takeshi Inomata and his Friends, *Get Happy*, Audio Lab. Record ALJ-1030, LP (1975)
- Varius Manx, *The Beginning*, Polskie Nagrania „Muza” SX 3008, LP (1991)

Ciekawiło państwa, czym kierują się konstruktorzy szukający lepszych rozwiązań? To znaczy, co właściwie chcą osiągnąć? Lepszy dźwięk – to jasne, ale co to znaczy „lepszy dźwięk” i w czym miałby być on „lepszy”? **Jednym ze sposobów poprawiania produktu jest szlifowanie jakiegoś elementu, na przykład detaliczności, rozciągnięcia pasma, namacalności, głębi sceny** – można by wymieniać bez końca. To dobry sposób, który przynosi korzyści, których oczekujemy.

Jest jednak inna możliwość, którą można zmieścić w jednym słowie: rozdzielczość. Jest z nią jednak problem – o ile poprawianie poszczególnych składowych dźwięku jest stosunkowo proste, to znaczy da się to zrobić w dość krótkim okresie czasu, o tyle z rozdzielczością jest inaczej. To nie są detale, składowe brzmienia, a ich odpowiednia kombinacja. **Nie da się „zadekretować” lepszej rozdzielczości.**

| Podsumowanie

Jednym z podstawowych zarzutów ludzi „uczelni” w stosunku do ludzi „audio” jest to, że ci drudzy nie testują sprzętu w reżimie porównań typu ABX, czyli podwójnie ślepego testu. Nie wchodząc w szczegóły powiem, że **nie robimy tego, ponieważ w przypadku muzyki się on nie sprawdza**, a więc test to test wadliwy. Sprawdza za to coś innego – samego testującego.

Mam takie wrażenie, że chociaż stosuję testy typu A/B/A, ze znanymi A i B, też w jakiejś mierze testuję samego siebie i że państwo czytają nie tylko opis brzmienia danego produktu, ale i opis moich własnych preferencji i wrażliwości. Ale tak chyba musi być, to część zawodu krytyka, w dowolnej dziedzinie. **A moje preferencje bardzo dobrze opisuje testowany kabel 聖 Hijiri SM2R „Sound Matter”** – to jest dźwięk, jaki lubię, jaki cenię i jaki uważam za właściwy.

Przede wszystkim mamy tu świetną rozdzielczość, dzięki której nagrania żyją głębiej, są interesujące, za każdym razem słychać coś innego, ponieważ na coś innego zwracamy uwagę. To skupienie naszej uwagi na środku pasma – nawet nie przez jego wypuklenie, a przez to, że dzieje się tam najwięcej, a my jesteśmy ewolucyjnie na ten zakres wyczuleni. **Jest tu i świetna, gęsta góra, i niski, mocny dół.** Są one jednak ciut za średnicą, jakby o pół kroku – po to, aby ją dopełniać, a nie zabierać jej powietrza. Piękny dźwięk, dlatego 聖 Hijiri SM2R „Sound Matter” otrzymuje zasłużony **RED Fingerprint**. ■

Dystrybucja w Polsce

MOJE AUDIO

ul. Sudecka 152
53-129 Wrocław | POLSKA

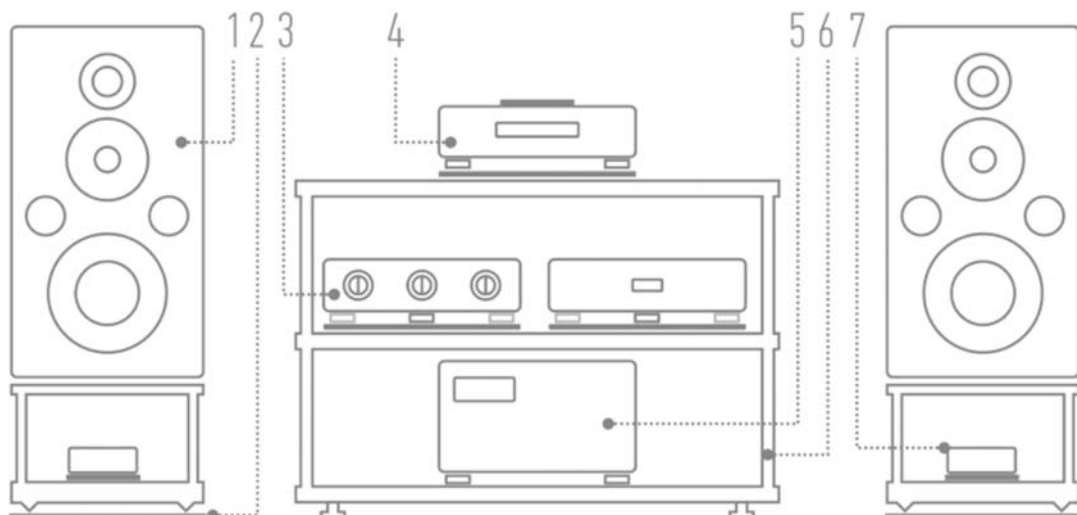
tel. +48 606 276 001

mojeaudio.pl

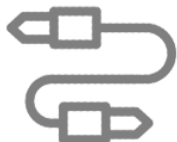

HighFidelity.pl

System referencyjny 2019

- [1] Kolumny: HARBETH M40.1 [\[TEST\]](#)
[2] Podstawki: ACOUSTIC REVIVE (custom)
[3] Przedwzmacniacz: AYON AUDIO Spheris III [\[TEST\]](#)
[4] Odtwarzacz Super Audio CD: AYON AUDIO CD-35 HF Edition No. 01/50 [\[TEST\]](#)
[5] Wzmacniacz mocy: SOULUTION 710
[6] Stolik: FINITE ELEMENTE Pagode Edition [\[OPIS\]](#)
[7] Filtr głośnikowy: SPEC REAL-SOUND PROCESSOR RSP-AZ9EX (prototyp) [\[TEST\]](#)
-

Okablowanie

Interkonekt: SACD → przedwzmacniacz - SILTECH Triple Crown (1 m) [\[TEST\]](#)
Interkonekt: przedwzmacniacz → wzmacniacz mocy - ACOUSTIC REVIVE RCA-1.0 Absolute Triple-C FM (1 m) [\[TEST\]](#)
Kable głośnikowe: SILTECH Triple Crown (2,5 m) [\[ARTYKUŁ\]](#)

Zasilanie

Kabel zasilający AC: listwa zasilająca AC → odtwarzacz SACD - SILTECH Triple Crown (2 m) [\[TEST\]](#)
Kabel zasilający AC: listwa zasilająca AC → przedwzmacniacz - ACOUSTIC REVIVE Power Reference Triple-C (2 m) [\[TEST\]](#)
Kabel zasilający AC: listwa zasilająca AC → wzmacniacz mocy - ACROLINK Mexcel 7N-PC9500 [\[TEST\]](#)
Kabel zasilający: gniazdko ścienne → listwa zasilająca AC - ACROLINK Mexcel 7N-PC9500 (2 m) [\[TEST\]](#)
Listwa zasilająca: AC Acoustic Revive RTP-4eu ULTIMATE [\[TEST\]](#)
Listwa zasilająca: KBL Sound REFERENCE POWER DISTRIBUTOR (+ Himalaya AC) [\[TEST\]](#)
Platforma antywibracyjna pod listwą zasilającą: Asura QUALITY RECOVERY SYSTEM Level 1 [\[TEST\]](#)
Filtr pasywny EMI/RFI (wzmacniacz słuchawkowy, wzmacniacz mocy, przedwzmacniacz): VERICTUM Block [\[TEST\]](#)

Elementy antywibracyjne

Podstawki pod kolumny: ACOUSTIC REVIVE (custom)
Stolik: FINITE ELEMENTE Pagode Edition [\[OPIS\]](#)
Platformy antywibracyjne: ACOUSTIC REVIVE RAF-48H [\[TEST\]](#)
Nóżki pod przedwzmacniaczem: FRANC AUDIO ACCESSORIES Ceramic Classic [\[ARTYKUŁ\]](#)
Nóżki pod testowanymi urządzeniami:

- PRO AUDIO BONO Ceramic 7SN [\[TEST\]](#)
- FRANC AUDIO ACCESSORIES Ceramic Classic [\[ARTYKUŁ\]](#)
- HARMONIX TU-666M „BeauTone” MILLION MAESTRO 20th Anniversary Edition [\[TEST\]](#)

Analog

Przedwzmacniacz gramofonowy:

- GRANDINOTE Celio Mk IV [\[TEST\]](#)
- RCM AUDIO Sensor Prelude IC [\[TEST\]](#)

Wkładki gramofonowe:

- DENON DL-103 | DENON DL-103 SA [\[TEST\]](#)
- MIYAJIMA LABORATORY Madake [\[TEST\]](#)
- MIYAJIMA LABORATORY Zero [\[TEST\]](#)
- MIYAJIMA LABORATORY Shilabe [\[TEST\]](#)

Ramię gramofonowe: Reed 3P [\[TEST\]](#)

Docisk do płyty: PATHE WINGS Titanium PW-Ti 770 | Limited Edition

Mata:

- HARMONIX TU-800EX
- PATHE WINGS

Słuchawki

Wzmacniacz słuchawkowy: AYON AUDIO HA-3 [\[TEST\]](#)

Słuchawki:

- HiFiMAN HE-1000 v2 [\[TEST\]](#)
- Audeze LCD-3 [\[TEST\]](#)
- Sennheiser HD800
- AKG K701 [\[TEST\]](#)
- Beyerdynamic DT-990 Pro (old version) [\[TEST\]](#)

Kable słuchawkowe: Forza AudioWorks NOIR HYBRID HPC [\[MIKROTEST\]](#)